U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **O. S.**, zastoupený Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL. M., advokátem se sídlem Helénská 1799/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem pošt. schr. 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2014, č. j. OAM-142/LE-BE03-HA08-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2016, č. j. 49 Az 6/2014 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. et Bc. Filipa Schmidta, LL.M. **se určuje** částkou 4.114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil situaci panující na Ukrajině a nedostatečně posoudil hrozbu vojenské služby žalobce v případě návratu do země původu, a to v situaci existujícího ozbrojeného konfliktu. Případné vycestování dle žalobce zasáhne do jeho soukromého života, neboť má přítelkyni, se kterou žije ve společné domácnosti (resp. ve dvou společných domácnostech). Krajský soud žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci včetně informací o zemi původu žalobce. Situace na Ukrajině nemá povahu ozbrojeného konfliktu ohrožujícího civilní obyvatelstvo, jak vyžaduje § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, a žalobce netvrdí žádné individualizované

nebezpečí, plynoucí pro něho ze situace na Ukrajině, ani námitka ohledně obav z vojenské služby není důvodná.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Žalovaný a krajský soud dle něj nedostatečně zjistili skutkový stav ve vztahu k bezpečnostní situaci na Ukrajině a k nebezpečí, že v případě návratu bude muset nastoupit vojenskou službu a mohl by být nasazen i do ozbrojeného konfliktu, jejich hodnocení těchto rizik je nesprávné. Jako další důvod uvádí stěžovatel nedostatečné posouzení humanitárních hledisek, neboť trpí schizofrenií a v případě návratu na Ukrajinu bude ohrožen nedostatkem zdravotní péče.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout. Trvá na správnosti a zákonnosti vydaného rozhodnutí a má za to, že soud dostatečně ozřejmil důvody svého rozhodnutí ve vztahu k žalobním námitkám.

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, proto se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[6] Kasační stížnost by dle stěžovatele měla být přijata k meritornímu posouzení, neboť ve věci byla správním rozhodnutím porušena jeho subjektivní práva. Krajský soud nerespektoval ustálenou soudní judikaturu a hrubě pochybil při výkladu hmotného a procesního práva.

[7] Nejvyšší správní soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve výše uvedeném smyslu nezjistil, kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[8] Otázkou povahy konfliktu na Ukrajině a jeho možnými dopady na situaci žadatelů o mezinárodní ochranu se Nejvyšší správní soud zabýval ve své judikatuře opakovaně (např. v usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17) a na těchto závěrech setrvává i dnes, kdy se stav ozbrojeného konfliktu na Ukrajině spíše uklidňuje, než že by docházelo k jeho eskalaci.

[9] Nejvyšší správní soud také opakovaně odmítl chápat brannou povinnost v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu, včetně „hrozby“ mobilizace, jako azylově

relevantní okolnosti (za všechny např. v rozsudku ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 4/2004 - 49).

[10] Námitku týkající se špatného zdravotního stavu uplatnil stěžovatel až v kasační stížnosti. Svou nemoc dokládá usnesením Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 9. 11. 2015, č. j. 0 Nt 1702/2015 - 24, jímž mu bylo uloženo psychiatrické ochranné léčení ve formě ústavní a které nabylo právní moci 9. 11. 2015, tedy několik měsíců po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Tato nová skutečnost dle něj představuje důvod pro prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nikoliv. Poukazuje v této souvislosti na rozsudek ze dne 4. 2. 2013, č. j. 8 Azs 27/2012 - 65, dle kterého: „*soud bude povinen prolomit pravidlo stanovené v § 75 odst. 1 s. ř. s. a přihlédnout k novým skutkovým okolnostem...pouze ve výjimečných případech. A to tehdy, pokud cizinec v řízení před soudem uvede skutečnosti, které nastaly až po právní moci rozhodnutí správního orgánu nebo nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání správního orgánu, a zároveň se o těchto skutečnostech lze domnívat, že by mohly být relevantní pro možné udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a soud neshledá dostatečné záruky, že tyto nové skutečnosti budou dodatečně posouzeny v novém správním řízení*“. Čtvrtá podmínka, tedy možnost dodatečně posoudit nové skutečnosti v novém správním řízení, není naplněna. Stěžovatel může podat opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, pokud splní podmínky přípustnosti dle § 10a písm. e) zákona o azylu. V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud nepochybuje o tom, že by opakovaná kasační stížnost tyto podmínky splnila (srov. též rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Azs 43/2009 - 66, publ. pod č. 1956/2009 Sb. NSS).

[12] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[14] Stěžovateli byl v řízení před krajským soudem jako zástupce ustanoven Mgr. Bc. Filip Schmidt, LL.M., advokát se sídlem Helénská 1799/4, Praha 2, který stěžovatele zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. b) a d) citované vyhlášky náleží advokátovi odměna za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) v částce 3.100 Kč, a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč a částka 714 Kč představující 21% DPH, jíž je advokát plátcem. Celková výše odměny

ustanoveného zástupce proto činí 4.114 Kč, částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu